

Szigeti Magyarság - Online

Island Hungarians - Newsletter - Online Version

2008. január-február - January-February, 2008

Szülinapot ültünk

Kultúrközpontunk kellemes esemény színhelye volt január 26-án. Ekkor adózott a Balázs család és nagy számú baráti körük, több mint huszonöt személy, Katalin asszonynak születésnapja alkalmából.

A koraesti órákban megindult az élet a klubhelyiségben. A földszinti konyhában sorakoztak a nagy fazekak, tálak, lábosok, tele finom ételekkel. Az emeleti nagyterem pedig virágerdőhöz hasonlított. A megterített asztalok mindegyikére jutott két-három színes virágcsokor. Szorgos leány- és asszonykezek végezték az utolsó simításokat, mialatt mi, férfiak az igazgatói irodában méricskeltük, kóstoltattuk Sándor gazdag italkészletét. Az ajándékokkal érkező vendégeket az ünnepelt Kati fogadta, szép bokrétával a mellén, mellette Andrea lánya, s két kis unokája Jennifer és Jessica.

Kellemes hangulat lett úrrá az otthonban az első perctől a kései, ölelkezéssel végződő órákig. A többfogásos vacsorát inyenc csipegetések, iszogatások, barátkozások előzték meg. Sándor gazda fiatalosan térült-fordult, ott volt a konyhában, ott az üresedő poharak felújításánál, mialatt a Balázs hölgyek és besegítőik, Kövér Kati, Nagy Marika, Juhász Ica, Fias Zsuzsa, a vacsora feltalálásában működtek közre. Lapunk olvasói már megszokták a leírásokban jelzett híradásokat, hogy öszejöveteleink szorosán egybe- olvadnak a Balázs házaspár nevével. Nincsen olyan rendezvény, vidám táncmulatság, színes kultúrműsorral egybekötött összejövetel, nemzeti és hazafias ünnep, melyen Kati és Sanyi neve ne szerepelne. A helyi magyarság soraiban ők az egyik legkedveltebb házaspár.

S mindjárt érthetővé is válik, hogy miért.

Gyerekkori emlékeink meghitt otthonában a konyha jelenti a ház központját. Mily kellemes izgalom töltött el bennünket, ha anyuka felhajtotta a konyhaasztal lapját, s a fehér kúpot formáló liszthalom fészkébe tojást ütve, a kellékek hozzáadásával pirosra sült fánkot, csörögét, nudlit vagy csigatésztát gyúrt. A konyhában éltük családi és társadalmi életünket; oda jöttek a rokonok, szomszédok, téli estézők, kucsmájukról, nagykendőjükről veregetve a havat, s itt elevenedtek fel a maradandó, olykor obszitos történetek.

Így van ez itt, a klubházunk konyhájában is. Innen kerülnek ki a finom ételek a hosszú díszes asztalokra a nagyteremben. Mennyi kellemes élmény fűződik az ételek elkészítéséhez, amíg a Kati és Sanyi által bevásárolt anyagból sistersgő bécsiszelet, finom sertéskaraj, sültoldalas, pörkölt, kolbász, hurka készül. A konyha már napokkal az események előtt népes lesz. Jönnek önkéntes tagok és kalákához hasonló, vidám hangulatú munkájuk eredményeként megszületik a nagy alkotás, az ünnepi vacsora. Nincs itt kapkodás, nem kell itt utasítgatni senkit, meg minden a maga rendjén.

Mint a szóbanforgó szülinapi ünnepségen is.

Az oldalsó asztalon tálalták fel az egzotikus inyencségeket, csigaféléket; csipegetések, kóstolgatások, iszogatás, társalgás után sor került a vacsorára, mely több fogásból állt: kirántott húsból, sült oldalasból, töltött káposztából, mindenféle körítéssel, s a feledhetetlen ragú levessel. Étkezés közben rövid köszöntők hangzottak el, mindenkinek volt kedves szava, gondolata az ünnepi alkalomra. A magam részéről annyit mondhatok el, hogy hajdan, a szerkesztői szobában, a korareggeli órákban a számítógép fölött gömnyedezve dolgoztam a Szigeti Magyarságon, a magányos, üresen kongó kultúrközpontban. S miután megérkezett Kati és Sándor, készen a munkára, megváltozott mindjárt a hangulat. Az örökvidám Kati kopogott az ajtón, mögötte Sándor, kedves köszöntéssel, öleléssel. Közvetlen lett a légkör, jelenlétük otthonná varázsolta a klubházat. Jobban ment a szerkesztés is.

Kati 1948 januárjában született a fővároshoz közeli Taksonyban, Pest-megye egyik legrégebbi településén. Itt végezte iskolai tanulmányait. Tizennyolc éves korában felvételt nyert a budapesti Fegyvergyárba, a hajdani Lámpagyárba. Itt ismerkedett meg Sándorral, aki lakatos volt az üzemben. 1967-ben megesküdték, 68-ban született Andrea lányuk. Szép családi életet éltek Balázsék. A politikai rendszer azonban sajnos örömet hozott az ő örömükbe is. Sokakkal együtt, szabadabb életről álmództak.

Sándor 1970-ben kijött meglátogatni Calgaryban élő nővérét, s kinn is maradt végleg. Három évi kérvényezés, kilincselés, könyörgés után kiengedték Katit, a lányukkal együtt. Calgaryban telepedtek le, ott, a préri-városban éltek kilenc éven át. Utána az enyhébb éghajlatú Kelownába költöztek, s úgy nézett ki, 21 év után, hogy ott lesz az állandó otthonuk. Szerencsénkre másként alakult az élet. Andrea és férje Victoriába költözött, két lányukkal. A szülőknek, s immár nagyszülőknek nagyon hiányoztak a gyerekek. Ezért először 2000-ben Kati majd három év múlva Sanyi is átköltözött Victoriába. A többi már a helyi magyar történelem szerves része.

- Hálásak vagyunk a döntésért – mondja Katalin. – Nagyon sok jó barát vesz körül bennünket.

Az ünnepi vacsora után Andrea, és a két kis unoka behozta a nagy születési tortát, mialatt Fias Gyuri bejátszotta CD-ről a Happy Birthday to You nagyzenekari változatát. Nagy volt a meglepetés, a zene is megtette a hatását. Pezsgővel köszöntöttük Katit, utána pedig mindenki fogyasztott a finom tortából. Csoportos fényképek készültek az estről, melyek közül párat megosztunk itt olvasóinkkal. Kati örömteli szavakkal köszönte meg a szívbéli megemlékezést. Aztán kellemes borozgatással, beszélgetéssel, régi magyar népszerű melódiák mellett telt el az idő. Páran, mint a táncos kedvű Nagy Jancsi és Juhász Rezső táncra is perdültek, s megforgatták Katit és a többi hölgyet. Éjjel 11 körül búcsúztunk, újabb köszöntőkkel.

Isten éltesen, Katikánk! Boldog születésnapot, jó egészséget kívánunk. Mindannyiunk nevében, köszönjük Neked és Sándornak a közösség érdekében kifejtett önzetlen és nélkülözhetetlen munkásságodat.

Miska János